

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2026, č. j. 6 A 133/2025-45,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2026, č. j. 5 As 77/2026-6, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 22. 4. 2026 kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Tímto rozsudkem městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutím ze dne 1. 9. 2025, č. j. 10.04-000094/25-0002, ze dne 1. 9. 2025, č. j. 10.04-000095/25-0002, ze dne 2. 9. 2025, č. j. 10.04-000096/25-0002, a ze dne 2. 9. 2025, č. j. 10.04-000097/25-0002, kterými žalovaná rozhodla o stěžovatelčiných žádostech o určení advokáta podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v relevantním znění (dále jen „zákon o advokacii“), k zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem o kasačních stížnostech stěžovatelky proti rozsudkům Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2025, č. j. 10 A 49/2024-34, ze dne 28. 5. 2025, č. j. 9 A 17/2025-43, ze dne 28. 5. 2025, č. j. 9 A 15/2025-43, a ze dne 20. 6. 2025, č. j. 5 A 96/2025-57, tak, že se jí advokát k poskytnutí právní služby za úplatu neurčuje. Důvodem neurčení byla u všech výše uvedených žádostí skutečnost,

že stěžovatelka v těchto žádostech neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří ji odmítli poskytnout požadovanou právní službu.

[2] Jelikož stěžovatelka nebyla v nynějším řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem ani neprokázala, že má sama příslušné vysokoškolské právnické vzdělání, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 4. 2026, č. j. 5 As 77/2026-6, mj. k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., k čemuž jí stanovil lhůtu 1 měsíce od doručení daného usnesení. Nejvyšší správní soud současně stěžovatelku poučil, že pokud výzvě nevyhoví, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 5. 2026. Posledním dnem lhůty pro doložení povinného zastoupení tak bylo úterý dne 2. 6. 2026.

[4] Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 6. 2026 přípis stěžovatelky (podaný k poštovní přepravě dne 2. 6. 2026), v němž požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že požádala žalovanou o určení advokáta v této věci, což doložila kopií této žádosti a potvrzením o jejím podání k poštovní přepravě dne 22. 5. 2026.

[5] Podle § 40 odst. 5 věty třetí s. ř. s. může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem (za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tj. z vážných omluvitelných důvodů).

[6] Stěžovatelka žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s., neuvedla. Usnesením, kterým byla k předložení plné moci vyzvána, jí byla stanovena lhůta jednoho měsíce, přičemž stěžovatelka požádala o její prodloužení poslední den stanovené lhůty, tj. 2. 6. 2026. K tomu je nutné připočítat dobu uplynulou od doručení napadeného rozsudku městského soudu, jelikož již v něm byla stěžovatelka poučena o nutnosti zastoupení v řízení o kasační stížnosti (nehledě na její vlastní bohaté zkušenosti s agendou kasačních stížností, jak je zdejšímu soudu známo z úřední činnosti). Rozsudek městského soudu byl stěžovatelce doručen dne 7. 4. 2026. K tomu, aby si obstarala advokáta, který by byl ochoten její případ převzít, tak měla dostatečný časový prostor.

[7] Lze konstatovat, že období téměř 2 měsíců (od doručení napadeného rozsudku městského soudu do odeslání žádosti o prodloužení lhůty k doložení podmínky povinného zastoupení) představuje dostatečný čas k tomu, aby se stěžovatelka pokusila advokáta si zajistit. Stěžovatelka soudu nesdělila, zda v tomto období vůbec oslovila nějaké advokáty. Netvrdila ani žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání právního zastoupení bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly, nad rámec obecného a ničím nedoloženého tvrzení, že ji advokáti odmítají zastupovat proti žalované jakožto profesní komoře, jejíž jsou členy.

[8] Soud proto nepovažoval za nutné v této situaci vyčkat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 22. 5. 2026 o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu dle § 18c zákona o advokacii (tedy o opětovné žádosti o určení advokáta). Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že žalovaná žádosti stěžovatelky uplatněné v rámci jiných řízení vedených u Nejvyššího správního soudu zpravidla zamítá a advokáta jí

pokračování

neurčuje (viz např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022 nebo sp. zn. 2 As 155/2023).

[9] Nelze také přehlédnout, že Nejvyšší správní soud již např. ve svém usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, týkajícím se obdobné kasační stížnosti stěžovatelky proti jinému rozsudku městského soudu ve věci neurčení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona o advokacii, v tehdejší znění, stěžovatelce, uvedl: „*Výčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta.*“

[10] Uvedená úvaha Nejvyššího správního soudu je přitom relevantní i v projednávané věci, neboť předmětem přezkumu městského soudu byla rozhodnutí, kterými žalovaná neurčila stěžovatelce advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona o advokacii pro účely podání kasačních stížností proti rozsudkům Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2025, č. j. 10 A 49/2024-34, ze dne 28. 5. 2025, č. j. 9 A 17/2025-43, ze dne 28. 5. 2025, č. j. 9 A 15/2025-43, a ze dne 20. 6. 2025, č. j. 5 A 96/2025-57. Pokud by Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky vyhověl, pouze by tím zvětšoval prostor pro zacyklení navázaných soudních sporů s obdobným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku (srov. již zmíněné usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, či usnesení ze dne 21. 3. 2024, č. j. 5 As 35/2024-18, ze dne 11. 7. 2024, č. j. 5 As 127/2024-18, ze dne 19. 3. 2025, č. j. 1 As 317/2024-50, ze dne 2. 4. 2025, č. j. 22 As 5/2025-38, ze dne 4. 4. 2025, č. j. 10 As 10/2025-52, ze dne 4. 5. 2025, č. j. 8 As 83/2025-31, ze dne 27. 6. 2025, č. j. 5 As 88/2025-17, či ze dne 28. 5. 2026, č. j. 5 As 62/2026-20).

[11] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty pro doložení povinného zastoupení zamítl (výrok I.).

[12] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[13] Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 a § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti (výrok II.).

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok III.).

[15] Stěžovatelka v řízení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení

částky 5 000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. června 2026

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu